

אניכיב יקריב ולאר בני האלפיה!
 סחויב אהיבא אכא שוז פאולה אהצרה אצחית צבית, אכא אכא או האיים. גנו ומספרו אנו אכא כק איק היה!
 שימו לב, הפאולה צנויה מכמה לביב וכמה רחוק, אנוהיוגכ.

לבג לוי, איגכ אכוק!
 צציה אצנין אריאל בקיוב מאוד!
 צוה הנחלה האצית, גנל אריאל

← הכנה לפני הפעולה: להכין את הבינוגו, להדפיס את דפי הפעולה ולהכין אותה.

שלב ראשון:

נשחק 21 אפ נצוק, כאשר בראע זריקת הכדור, צריך המוסר לציין דבר טוב שיש לו בחיים, דבר שאני רוצה להודות עליו לקב"ה.
 נאש-2 אפ יש לנו כ"כ הרבה דברים טובים בחיים, אז למה אנחנו מחכים לימי הגאולה ובית המקדש? אם טוב לנו כ"כ- אז מה הטוב שבית המקדש יביא לחיינו?

שלב שני:

נקרא את הקטע הבא שמספר על הלחימה בדרום בזמן שחרור הכותל במלחמת ששת הימים:
 "כתב צבאי ששידר ברשת השידורים העברים בעצם הקרבות מספר: "אני בדרום אי שם בסיני. דוקא היום, ביום השלישי למלחמה, נערך כאן קרב שריון בשריון שמעטים כמהו וכדוגמתו בתולדות המלחמות.
 נכנסנו לקרב בו משתתפים כנראה כאלף טנקים משני הצדדים. שרידי חיל האוויר המצרי גיסו למערכה מכרעת זו. שארית העצמה המצרית מוטלת על כף המאזנים. שאון הטנקים והתותחים הדי יריות ושריקת פגזים. רעש מטוסים העוברים ביעף וקול פצצות מתפוצצות מחריש אזנים. לפתע פתח מישהו טרנזיסטור. מבית השידור בירושלים, מברש: "הכותל המערבי בידינו. צנחנים הגיעו בהירותם לרחבת הכותל עתה הם חובקים את אבני הכותל ששממו עשרים שנה. מתרפקים עליה לאחר שעמדו בבדידותם מאז קמה המדינה. אבני הכותל שוב הרוו דמעה יהודית לה צמאו עשרים שנה". זה, כל זה שומעים בטרנזיסטור. בחזית פורצת שאגה אדירה. שריונאים פורצים מן התותחים, טנקיסטים מהטנקים. קצינים מתערבבים בחיילים כל אחד מחפש את אחרים כדי להתחבק. מתחבקים מתנשקים, חיילים קשוחים למודי קרבות, שחורים כפיח כשחול המדבר חדר לעורם, דוהרים עתה לאש תופת מבלי לדעת אם יסיימו את היום בעודם בחיים. גיבורים הבזים לפחד לגילוי כל חולשה. בוכים עתה כתינוקות. והוא מתאר את הדבר הזה: "כשבילי טהר ולובן נראים נחלי הדמעות. על כל האבק שלהם, לפתע אתה חש את אשר ידעת ידיעה שטחית מזמן: שאין אלה אלא בנים, נכדים של אותם הגולים שהוגלו מירושלים חבושים באזיקים בשרשראות של ברזל, מתייפחים בבכי אל מול פני המקדש העולה בלהבות".

מהקטע אפשר לראות ולהרגיש את הגעגוע והכיסופים של החיילים לכותל, למרות שאותם חיילים לא ראו מעולם את הכותל, מכיוון שהיה בידי הירדנים 19 שנה.

← נאש, מה זה אומר?

ניתן לראות שכליבו של כל יהודי פנימה יש געגועים וכיסופים לירושלים השלמה, גם אם אינו מכיר מציאות כזו.

שלב שלישי:

נסה לטעום מעט ממה שהיה במציאות של בית מקדש..
 נשחק צינל, כאשר מה שכתוב יהיה אירועים שונים, מושגים וחפצים מתקופת בית המקדש. לכל מושג נקרא את ההסבר שלו ומתי יתרחש, ובני הבית יצטרכו לגלות מה המושג. המנצח הוא הראשון שמילא שורה, טור או אלכסון בלוח שלו (הלוחות והמושגים מצורפים בסוף הפעולה).

← מתוך המשחק נבחין בכך שבית המקדש שייך בכל תחומי החיים של העם היהודי.
 בין בעבודת ה' הפרטית של כל אחד ואחד, ובין בעבודת ה' של כלל ישראל כמו העלייה לרגל ותפילות יום

כיפור. ביהמ"ק היה המרכז הרוחני של עם ישראל. בביהמ"ק ישבו סנהדרין ודאגו למשפט תורה, שחסר לנו כ"כ היום. ביהמ"ק היה מקום דרכו עלו תפילותיהם של ישראל הישר למקדש של מעלה.

שלב רביעי:

כעת נקרא/נציג את הסיפור הבא, ונבקש מבני הבית להיכנס לדמות ההלך במדבר: הנכם אדם המהלך ימים רבים במדבר, וצמא מאד למים, משום שלא שיתם זה זמן רב. לאחר שכבר כמעט נגמר לכם הכוח לחלוטין, ראיתם כי למולכם ניצב מוכר עם ארגז בקבוקי שתיה (בשלב זה נוציא בקבוקי שתיה, עדיף בטעמים שונים, ונניח אותם לפני בני הבית) אתם מתרגשים ממש, ומבקשים מהמוכר שייתן לכם לשתות מעט מים, אחרת אתם עלולים למות בצמא... אלא שהמוכר עונה לכם, כי הוא איננו נותן מתנות חינם ושואל אתכם: "מה תתנו לי עבור הבקבוק?" כאן נפסיק את הסיפור ונשאל מה היינו מוכנים לשלם בעד הבקבוק. מן הסתם נגיע למסקנה, שעל הולך הרגל לשלם עבור הבקבוק בכל מה שנמצא ברשותו, אחרת ימות. כעת ניקח את תוכן הבקבוקים לעיני כולם ונבקש מבני הבית את התמורה שהבטיחו עבור הבקבוק... הריק... יש להניח שבני הבית יתנגדו לשלם עבור הבקבוק הריק.

- ← למרות שהדבר נראה ברור, ננסה להציג מדוע אין ערך לבקבוק? והרי כל הדיון נסב סביב ה"בקבוק", אז מדוע הם מסרבים 'לשלם' עבורו?
- ← נפסיק שהבקבוק הוא רק מחזיק התוכן, אך אין לו ערך בפני עצמו. מה שנותן חיים ומונע צמא זה הנוזל שנמצא בתוך הבקבוק. כשהתוכן איננו, הבקבוק חסר ערך כשלעצמו, ולא נהיה מוכנים להסתפק בבקבוק בלבד. נסביר כי סיפור זה הוא משל להבנת ערכו הרוחני של בית המקדש, עליו נסביר בשלב הבא.

שלב חמישי:

נקרא את דברי החבר לכוזרי (מאמר ה' ל"ב):

"אולם אנחנו - כאשר נפגע ליבנו, הוא בית מקדשנו, נחלינו (נעשינו חולים), וכאשר ישוב לבנו לאיתנו- נירפא גם אנו."

החבר מדמה את בית המקדש ללב של עם ישראל. בית המקדש הוא מקור החיים הרוחניים של האומה, כמו הלב שמזרים חיים לגוף כולו. בית המקדש מזרים כוחות של קדושה וטהרה לעם ישראל. אבל, כאשר הלב לא נמצא, כל הגוף נפגע וחולה, ומהות קיומו העיקרית חסרה. ואז הוא נשאר דומה לבקבוק, שהוציאו ממנו את תוכנו מעניק החיים - המים. בבקבוק כשלעצמו איננו מוכנים להסתפק.

האם אנתנו מוכנים להסתפק בקיומו של עמ"י ללא רוח החיים המפעמת בו, ללא בית-המקדש??

סיכום:

ראינו שלמרות שיש לנו הרבה דברים טובים בחיינו, מציאות ללא בית מקדש היא מציאות חסרה, בית המקדש שייך לכל תחומי החיים של העם היהודי, ומציאות ללא בית מקדש היא כמו הבקבוק הריק, שללא מים-אינו נותן חיים. כך בית המקדש, הוא הלב של האומה וקיומו מזרים קדושה לכל עם ישראל.

← 1201, מה אנתנו יכולים לעשות כדי לקדם את עמ"י לגאולה השלימה ובית המקדש?

מוזמנים להעלות מחשבות ורעיונות לאתר התנועה במוצאי שבת, בין הזמנים יוצא פנס!

לוחות לביגו וחידות על המושגים

שמחת בית השואבה	סנהדרין	קורבנות
הכיור	המנורה	עבודת יום הכיפורים
ביכורים	לחם הפנים	מזבח הזהב

בגדי כהונה	כהנים	קודש הקודשים
חושן	שירת הלווים	נבל
לחם הפנים	קורבנות	מחצית השקל

המנורה	קודש הקודשים	סנהדרין
ביכורים	עבודת יום הכיפורים	שירת הלויים
לחם הפנים	שמחת בית השואבה	מחצית השקל

לחם הפנים	מזבח הזהב	3 רגלים
נבל	בגדי כהונה	קורבנות
מחצית השקל	צרעת	הכיור

חידות על המושגים לבינו:

קורבנות-אותם מביאים לבית המקדש, האדם הפרטי או הכהן, תמיד, חטאת, תודה ועוד אלו סוגיהם.
 מעמד הקהל-מתקיים בחג הסוכות כמוצאי שנת שמיטה ע"י מנהיג העם.
 סנהדרין-בית הדין בימי בית המקדש
 3 רגלים- החגים בהם עולים לרגל נקראים..
 שמחת בית השואבה-מי שלא ראה שמחה זו, לא ראה שמחה מימיו.
 ביכורים- הפירות הראשונים נקראים..
 עבודת יום הכיפורים- פעם השנה, הכהן הגדול נכנס לקודש הקודשים לעבודה זו..
 לחם הפנים-12 חלות עשויות סולת, שהיו מכינים כל שבוע במקדש
 המנורה-לה שבעה קנים, ואותה כל יום מדליקים.
 מזבח הזהב-אחד מכלי המקדש, שהיה מוצב בתוך ההיכל
 הכיור-שימש את הכהנים לרחוץ את ידיהם ורגליהם לפני הכניסה למקדש ותחילת העבודה.
 נבל-אחד מכלי הנגינה שהלויים ניגנו בהם
 קודש הקודשים-החדר הפנימי, החשוב והקדוש ביותר במשכן ובבית המקדש.
 כהנים-צאצאיו של אהרן הכהן, שנבחרו לשמש בקודש.
 בגדי כהונה-אותם לובשים הכהנים בעת עבודת הקודש.
 שירת הלויים-אחת מהמצוות שהיו מוטלות על הלויים בזמן שבת המקדש היה קיים. זמנה היה בעיקר בעת הקרבת קרבן התמיד.
 חושן-על אבניו היו חקוקים שמות שבטי ישראל, והוא אחד מבגדיו של הכהן הגדול.
 מחצית השקל-המצווה לתרום בכל שנה בחודש אדר למקדש לצורך קרבנות ציבור. במצווה חייבים כל הגברים הבוגרים בישראל.